

for enkelte af de Herrer, som have talt og have stemt i anden Forventning, vare slottine; kun den militære Bestyrelse, Ministeriet og de Sagkyndige holdt Ord med deres Overflag og med hele Eagen. Saaledes stod Eagen, og vi havde ikke hørt det Mindste til hele Eagen, dersom der ikke var blevet Spørgsmaal om, hvorvidt det var forsvarligt at lægge et Batteri med dette Skyts paa et Sted, der vilde bestryge Bando, som formentlig inden kort Tid vilde blive i højeste Grad nødvendige for Staten i andet Diemed. De maa navnlig huske, at Kjøbenhavns Havn er en Statshavn. Loven har givet Kommunalbestyrelsen en vis Indflydelse paa Bestyrelsen og Andre en vis Stilling dertil, men Eiendomsforholdet er et saadant, som jeg siger, at Havnen er Statens, og de vide ogsaa, at en meget væsentlig Indtægt til denne Havn bevilge vi her jævnlig ved vore Love om Acciseafgiften. Nu kan da heller Ingen negte, at Forholdet med Hensyn til Kjøbenhavns Havn er det, at uagtet den er Kommunen som saadan naturligvis magtpaaliggende, maa den i dobbelt Forstand og i ikke mindre Grad være Staten magtpaaliggende. Det er en Krigshavn, men samtidig en Havn for en Hovedstad, der er forholdsvis den største i Verden. Betydningen for Kjøbenhavn af et større Opvoing for Handel og Skibsart er af direkte Betydning for Kjøbenhavn, men er efter Forholdene næsten af ligesaa stor og direkte Betydning for Staten. (Ville: Det skulde det ærede Medlem ogsaa sige i andre Forhold). Det siger jeg i alle Forhold, men det gjælder om at træffe Grændsen imellem, hvad Kommunen bør bøde for saadanne fælles Forhold, og hvad Staten maa bøde. Det kan Ingen se bort fra, at en Hovedstad, som ligger paa den yderste Grændse af et lille Land med $\frac{1}{9}$ af Landets Befolkning, har i dette Forhold, med Hensyn til Havnen, naar den tillige er en Krigshavn, den mest direkte Betydning for hele Samfundet. Da altsaa dette Spørgsmaal fremkom, der tidligere under andre Former har været overveiet mellem de to Ministre, om det vilde være rigtigt, om Krigsministeren vilde være bleven ved det Gamle og have tilkuvnet sig, at her vilde han have Kanonerne for at have den Fornøielse paa denne Afstand af 650 Alen at kunne bestyde de Bando, som Staten til andet Diemed om kort Tid vilde komme til at trænge til, hvorved Batteriets Flynning vilde blive nødvendiggjort, saa siger jeg, at Krigsministeren vilde have handlet urigtigt og uforsvarligt, hvis han ikke vilde have imødekommet Indenrigsministerens Ønske om at lægge Skydelinien for disse to Kanoner de 650 Alen længere ud, saameget mere som han derved vilde naae, hvad jeg ikke nærmere her skal ubivle, — thi derom har jeg kun Nidsene paa Kaartet og de øvrige Meddelelser, selskabelig ikke direkte, men paa anden Haand, — vilde naae en bedre Virkning nu ved en Bestrygningslinie for disse to Kanoner,

end der hidtil har været. — Der spørges, hvad dette Batteri vil koste. Ja, jeg kan ikke se rettere, end at det vil koste akkurat det, vi have bevilget dertil. Blive de 5,500 Kr. ikke gjenbevilgede nu, blive de maaste gjenbevilgede ad Aare. De ville ogsaa gaa med, men ellers bliver det ikke en Skilling mere, end der er bevilget dertil. Oplysningerne gaa ud paa, at man kan hjælpe sig med den Bevilling, man har. Nu har det ærede Medlem for Frederiksberg, dette idag skarpsindige Medlem, som jeg ikke gjenfender, naar han bestemmer sit Begreb om Gjenbevilling til andet Diemed, fundet ud til Skræk og Advarsel for Alle os, der ville stemme for dette, at der i den givne Bevilling mulig kunde spares Noget paa Artilleriudgifter, som i saa Fald vilde blive anvendte til Ingenieurvesenet; hvilken Forsædelse! Jeg har aldrig før hørt det ærede Medlem i den Grad være ængstelig for at bevilge en Dmpostering, som tydelig og klart lægges for os, og der er heller ingen Grund til at negte den, saameget mindre som noget Saadant er forudsat ved Ingenieurarbeidet ved Kalkbrænderibatteriets Skandsættelse ifjor. Altsaa efter de Rapirer, der her foreligge — den ærede Minister vil, naar han, hvad jeg antager, senere faar Ordet, kunne rette det, om der skulde være nogle Tusinde Kroner feil — vil Batteriet komme til at koste Staten ca. 120,000 Kr. Det vil komme til at koste utvivlsomt 3—400,000 Kr., og Resten betaler da Havnevesenet; men, vel at mærke, det bliver ikke den Udgift for Havnevesenet, som det vilde have været, hvis Krigsministeren selv skulde have flyttet Batteriet derud. Havnevesenet vil kunne have Dæmningen langt billigere, idet der skulde muddres op alligevel, og man har nu faaet denne Plads til Fyld. Altsaa set fra et militært Standpunkt er Foranstaltningen ønskelig, og set fra et finansielt Standpunkt er det ganske rigtigt, at den koster ikke en Øre mer, end vi ellers vilde have givet ud. Det er altsaa en militær Fordel, som ikke koster en Øre, og dog skulde vi negte os den Fornøielse at faae den? Men, siger jeg: Hørte De ikke det ærede Medlem fra Leire og, i svagere Toner, det ærede Medlem for Solbæk Amts 3die Valgkreds — thi Fantasten er ikke saa levende hos ham — tale om disse betydelige Værdier, om disse rent fantastiske østerlandske Herligheder, der her gif sløiten. Jeg veed ikke, hvilket Kjenndskab de ærede Medlemmer forud for mig have til de Aktstykker, der foreligge, men efter hvad jeg kan forstaa, afstaar Krigsministeriet ved denne Transaktion ikke Eiendomsretten til en eneste Alen Jord, idet Ministeriet intet Jord eier derude, og Ministeriet afstaar ikke, som man tror, Servituter over nogensomhelst Alen Landjord derude, eftersom det ikke har nogen Servitut derude. Det er sagt, at man tog Langelinie bort; men hele det Terrain bliver jo ikke berørt fra Militæretatens Side, og man afstaar ikke en Tomme